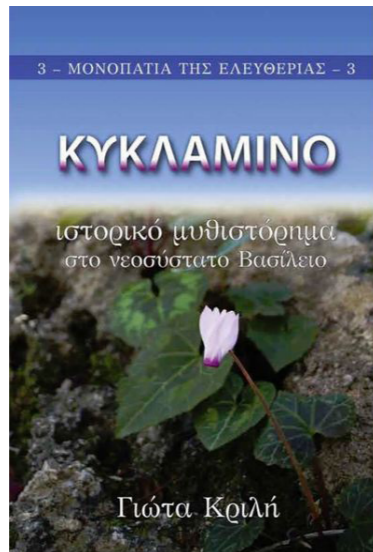

γεγονότα. Τα ιστορικά πρόσωπα περιλαμβάνουν τον Όθωνα, τον Γεώργιο Α΄, τον τότε διάδοχο Κωνσταντίνο, τον Κουμμουνδούρο, τον Χαρίλαο Τρικούπη, τον Θεόδωρο Δεληγιάννη και άλλους.

Στους φανταστικούς χαρακτήρες παρελαύνουν άτομα τεσσάρων διαδοχικών γενεών που καλύπτουν την περίοδο από περίπου το 1840 μέχρι το τέλος του 19^{ου} αιώνα. Στα κυριότερα φανταστικά πρόσωπα περιλαμβάνονται η Γεωργίτσα και η μητέρα της, η Αναστάσης, ο αδελφός του Μήτσος και η θεία Φιλομήλα, ο Ανδρέας, η Ανδρέαινα και οι κόρες της, ο Ιορδάνης, ο Καρακόλιας, ο Στρατής, η Στράταινα και τα παιδιά τους.

Είναι ένα άριστα τεκμηριωμένο μυθιστόρημα που σε μια συναρπαστική αφήγηση παρουσιάζει τις ζωές των απλών ανθρώπων της ελληνικής κοινωνίας σε συσχέτιση με τα ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα της περιόδου. Η υπόθεση του μυθιστορήματος μπορεί να συνοψιστεί σε λίγες γραμμές: Η δεκαπεντάχρονη Γεωργίτσα από το Βουρλοχώρι βρίσκει στο βοσκοτόπι έναν πληγωμένο ημιθανή άνδρα. Είναι ένας αντάρτης καταδικασμένος του οθωνικού βασιλικού καθεστώτος. Με τη χήρα μητέρα της τον κουβαλούν κρυφά στο σπίτι τους και φροντίζουν τις πληγές του. Αργότερα ο Αναστάσης, - ο πληγωμένος φυγόδικος- παντρεύεται τη Γεωργίτσα και έχουν αρκετά παιδιά. Ο αδερφός του Αναστάση που ζει στην Αργολίδα και είναι καθεστωτικός υιοθετεί τον Ανδρέα και τη Χριστίνα. Μεταξύ του Ανδρέα και του θείου του δημιουργείται πολιτική εχθρότητα. Ο Ανδρέας επιστρέφει στο αρκαδικό χωριό του, στην οικογένειά του

που έχει ρημαχτεί από τους θανάτους και αναλαμβάνει το σπίτι του μακαρίτη πατέρα του. Παντρεύεται ένα νεαρό κορίτσι της περιοχής και έχουν τέσσερις κόρες. Μια μέρα περνάει από το χωράφι του ο ληστής Ιορδάνης, - παλιός του εχθρός από την Αργολίδα που τον αναζητούσε - και τον δολοφονεί. Η Ανδρέαινα προσπαθεί να μεγαλώσει τις τέσσερες ορφανές κόρες της. Η Γεωργία, η μεγαλύτερη, παντρεύεται τον Καρακόλια, έναν αγύρτη και εκβιαστή που μπαίνει στο σπίτι και παίρνει τη μισή περιουσία τους. Η Ανδρέαινα παντρεύει τη δεκαεξάχρονη κόρη της Φιλομήλα με τον Στρατή, έναν φτωχό Αηδονοχωρίτη, καλόψυχο αλλά τζογαδόρο. Η Φιλομήλα, τώρα γνωστή ως Στράταινα, προσπαθεί να μεγαλώσει τα παιδιά της που μόλις μπορούν να τα καταφέρουν φεύγουν από το σπίτι να δουλέψουν ως λουστράκια στην Πάτρα και την Αθήνα. Η μετανάστευση είναι ο νέος τρόπος αναζήτησης πόρων ζωής στη δεκαετία του 1890 και τα παιδιά φεύγουν για την Αμερική. Η Φιλομήλα, δεκαετίες αργότερα, στα γεράματά της, ατενίζει τον δύοντα ήλιο και στέλνει μ' αυτόν ευχές στα

παιδιά της που δεν ξαναείδε. Μια απλή ιστορία που στις διάφορες προεκτάσεις της περιλαμβάνει την ιστορία της Ελλάδας του δεύτερου μισού του 19^{ου} αιώνα και τους αγώνες, τον πόνο και την ποίηση της καθημερινής ζωής.

Η εξαιρετη αφήγηση της Κιρί που προχωρά σαν κινηματογραφικό ξετύλιγμα, περιέχει πλήθος σκηνών ποίησης της καθημερινής ζωής που συχνά συνοδεύονται με τα σχετικά δημοτικά τραγούδια - σκηνές αγωνίας, λύπης, θυμού, δεισιδαιμονίας, καρτερίας και χαράς που παραμένουν για πολύ στη μνήμη, μετά την ανάγνωση των βιβλίων. Η επιτυχία της συγγραφέα βρίσκεται, μεταξύ άλλων, στην ικανότητα της τέχνης της να δημιουργεί φανταστικά πρόσωπα που ορθώνονται, ζουν και κινούνται - πειστικά πρόσωπα της ελληνικής κοινωνίας. Η Κιρί ερευνήσε και γνωρίζει καλά την ιστορία και επίσης την κοινωνία που αναπαρασταίνει. Ανασταίνει, έτσι, για τον σημερινό αναγνώστη, τη ζωή, τα διλήμματα, το δράμα και την τραγωδία των ιστορικών εκείνων περιόδων.

Υπάρχει, λοιπόν, στα μυθιστορήματα της Κιρί ένας εμφανής διαχωρισμός αλλά και συμπλοκή μυθοπλασίας και ιστορίας. Η συγγραφέας μεταχειρίζεται με άκρα προσοχή και τα δυο στοιχεία και τελικά πετυχαίνει να δώσει την εικόνα της κοινωνίας χωρίς να παραποιεί την ακρίβεια των ιστορικών γεγονότων και προσώπων.

Ο Δρ Χρήστος Ν. Φίφης είναι επίτιμος ερευνητής στη Σχολή Ανθρωπιστικών Σπουδών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου La Trobe